

Spørgsmål 16:

Må der efter den som lovens § 24, stk. 4, foreslåede bestemmelse foretages skattemæssig afskrivning i det indkomstår, hvori bygningen er overgået til anvendelse til formål, der ikke berettiger til afskrivning?

Svar:

I det år, hvor den afskrivningsberettigende anvendelse ophører, vil sådan anvendelse dog normalt være sket i en del af året. Som hovedregel må spørgsmålet derfor besvares bekræftende.

Spørgsmål 17:

Hvad menes der med udtrykket „som hovedregel“ i besvarelsen af spørgsmål 16?

Svar:

Det må antages, at bygningen altid vil være anvendt til et afskrivningsberettigende formål i en del af det indkomstår, hvor sådan anvendelse ophører, og at der derfor altid kan foretages skattemæssig afskrivning i dette indkomstår.

Med udtrykket „som hovedregel“ var det alene tilsigtet at tage et forbehold med hensyn til tilfælde, hvor skatteyderen gør gældende, at han først er ophørt med at anvende bygningen til formål, der giver ret til afskrivning, i begyndelsen af et vist indkomstår, skønt ophøret i virkeligheden er sket året før.

Spørgsmål 18:

Der ønskes en uddybning af den som lovens § 28 foreslåede bestemmelse med eksempler på anvendelsen.

Svar:

I overensstemmelse med den gældende afskrivningslovs § 25 foreslås det, at der skal kunne foretages et udskiftningsfradrag, når særlige installationer i en- og tofamiliehuse samt ejerlejligheder, der benyttes til beboelse, udskiftes eller nedtages endeligt. Udskiftningsfradraget må ses i sammenhæng med, at der ikke kan foretages skattemæssig afskrivning på installationer i disse ejendomme m. v., jfr. den gældende lovs § 18, stk. 3, og den foreslåede § 19, stk. 2.

Udskiftningsfradraget udgør efter den gældende lov summen af de almindelige af-

skrivninger, der kunne være foretaget i årene forud for udskiftningsåret, såfremt de pågældende installationer havde været afskrivningsberettigede. Efter lovforslaget skal det udgøre summen af de afskrivninger, der kunne være foretaget efter den foreslåede § 23, stk. 2, jfr. stk. 3.

Efter den gældende lov er det en betingelse for udskiftningsfradrag, at ejendommen ikke omfattes af ligningslovens bestemmelser om standardfradrag. Som den gældende lov er affattet, må det antages, at skatteyderen ved beregningen af udskiftningsfradraget kan medregne alle de år, hvori han har haft ejendommen, selv om det f. eks. kun er i de sidste år, at ejendommen ikke har været omfattet af ligningslovens regler om standardfradrag. Dette er fundet mindre rimeligt, og ifølge forslaget kan udskiftningsfradraget derfor kun udgøre summen af de afskrivninger, som kunne være foretaget i de år, hvor ejeren ikke har kunnet foretage standardfradrag efter ligningsloven.

Eksempel 1.

En centralvarmeradiator i et enfamiliehushus er anskaffet i år 1 for 1.000 kr. Såfremt den var afskrivningsberettiget, kunne den efter § 23, stk. 2, afskrives med indtil 4 pct. eller 40 kr. om året.

I år 1-10 tjener ejendommen til bolig for ejeren, der derfor har ret til standardfradrag efter ligningslovens § 14 A, stk. 2.

I år 11 har ejeren ikke ret til standardfradrag, idet han ikke bor i ejendommen, men f. eks. lejer den ud.

I år 12 udskiftes radiatoren.

Ved indkomstopgørelsen for år 12 kan ejeren foretage et udskiftningsfradrag på 40 kr., svarende til den afskrivning, der kunne være foretaget i det år (år 11), hvor standardfradraget efter ligningsloven ikke kunne foretages.

Eksempel 2.

Et oliefyrringsaggregat i et enfamiliehushus anskaffes i år 1 for 3.000 kr. Såfremt det var afskrivningsberettiget, kunne det efter § 23, stk. 2, jfr. stk. 3, afskrives med indtil 10 pct. eller 300 kr. om året. Det skyldes, at den fysiske levealder for oliefyrringsaggregater i praksis ansættes til 10 år.

I år 1-2 benyttes ejendommen til andet formål end beboelse for ejeren, som derfor